[redacted]

Van: [redacted]
Verzonden: maandag 24 februari 2020 10:19
Aan: [redacted]
Onderwerp: RE: blijvende sluiting op basis van DHW

Ha [redacted]

Als er sprake is van verwijtbaarheid adviseren wij om de exploitatievergunning in te trekken, maar daar is niet in alle gevallen sprake van. Deze bepaling gaat alleen over het intrekken van de drank- en horecawetvergunning en daar kan geen gebruik meer van gemaakt worden als de exploitatievergunning is ingetrokken., dus deze wordt dan ook automatisch ingetrokken. Bij Abe hebben wij als het gaat om de beschieting en handgranaat geen aanwijzingen gehad dat de exploitant daar zelf een verwijtbare rol bij heeft gespeeld (ook al was er flink wat af te dingen op de bedrijfsvoering). Als er gedeald wordt in een zaak en er zijn voldoende aanwijzingen dat de ondernemer daar van wist, wordt geadviseerd om de vergunning in te trekken. Bij veel zaken die wij sluiten op drugs is het niet zo makkelijk om aan te tonen dat de ondernemer er weet van had. Er zijn ook zaken waarbij dit wel heel duidelijk is, bijvoorbeeld doordat een leidinggevende drugs heeft gedeald en dan adviseren wij dus om de vergunning in te trekken, het is uiteindelijk aan het betreffen de stadsdeel om hier actie op te ondernemen.

Groet,
[redacted]

mr. [redacted]
Projectleider horeca
Directie Openbare Orde en Veiligheid
Bestuur en Organisatie

Gemeente Amsterdam

M 0 [redacted]
[redacted] amsterdam.nl

Van: [redacted]
Verzonden: maandag 24 februari 2020 08:26
Aan: [redacted]e
Onderwerp: FW: blijvende sluiting op basis van DHW

Hoi [redacted],

[redacted] kwam met het idee om een nieuwe exploitant in Amsterdam (voormalige Club Abe op de Amstelstraat 30) tegen te houden op het feit dat hij als leidinggevende betrokken was bij een zaak in Rotterdam die is gesloten op grond van Openbare Orde en Veiligheid (meerdere keren).
Zij verwijst daarbij naar artikel 5 eerste lid van het Besluit eisen zedelijk gedrag Drank- en horecawet 1999

"Een leidinggevende is binnen de laatste vijf jaar geen leidinggevende geweest van een inrichting waarvan de vergunning is ingetrokken op grond van artikel 31, eerste lid, onder c, van de Drank- en Horecawet of die voor ten minste een maand is gesloten op grond van artikel 13b van de Opiumwet of van artikel 174 Gemeentewet of van een op grond van artikel 149 van de Gemeentewet vastgestelde verordening, tenzij aannemelijk is dat hem ter zake geen verwijt treft".

Ik kende dit DHW artikel niet en heb het idee dat we veel laten liggen als dit artikel makkelijk in te zetten is.
Op internet zag ik goede jurisprudentie waarbij exploitanten geen vergunning meer kregen als er sprake was van dealen in hun zaak. Dat ligt wellicht wat gecompliceerder met een sluiting op basis van een granaat zoals in Rotterdam maar ik kan wel een goede motivering verzinnen ook gezien het verleden van Club Abe. Club Abe is immers ook meerdere malen gesloten vanwege een granaat en ik voorzie dezelfde problemen als deze eigenaar gaat exploiteren.

Voor ik jullie met veel details ga lastig vallen:

1) Kennen jullie dit artikel?
2) Zo ja, weten jullie waarom het niet vaker wordt ingezet/hoe gaat Amsterdam hiermee om?

Groetjes,
[redacted]

Van: [redacted]
Verzonden: woensdag 13 november 2019 12:33
Aan: [redacted]
CC: [redacted]
Onderwerp: RE: 4.5 AWB buiten behandeling stellen

Sorry verkeerde bob bijgevoegd. Nu wel de juiste! Klik hier om bijlagen te downloaden.
Pagina 133 van bijgevoegd document. Ik heb de bob niet los...omdat het Ewoud's bob is.

Van: [redacted]
Verzonden: woensdag 13 november 2019 12:19
Aan: [redacted]
CC: [redacted]
Onderwerp: RE: 4.5 AWB buiten behandeling stellen

Hoi El[redacted]

Ja, het was een bob van [redacted] en [redacted] (zie bijlage). Ik heb de zaak in beroep behandeld omdat [redacted] op dat moment als veiligheidsadviseur in West aan de slag ging.

Ter info (zie bijgevoegde e-mailberichten); er loopt een schade claim procedure bij VGA. [redacted] (VGA) is op de hoogte van de uitspraak [redacted] (vergunningen Oost) is ook op de hoogte [redacted] (JB), verdelen bezwaarprocedures, en weten dat er een nieuwe bob moet komen.

In het kort ten aanzien van de uitspraak:
De Afdeling is van oordeel dat er in bezwaar onterecht niet ontvankelijk is verklaard. Volgens de Afdeling is er kennelijk wel procesbelang bij een inhoudelijk oordeel. Ondanks dat er op het moment van de bob feitelijk niet meer kon worden

geëxploiteerd (omdat er inmiddels een andere exploitant in zit en bezwaarde geen huurovk meer had). In ro 6 staat dat de bm *heeft nagelaten te beoordelen of aan Tarkan een exploitatievergunning zou zijn verleend als inhoudelijk op de aanvraag zou zijn beslist.*

Een vreemde uitspraak van de Afdeling uitgaande van de ex nunc beoordeling van een bezwaarcie. (Zie eventueel bijgevoegd mijn verweer.)

Groet,
[redacted]

Van: [redacted]
Verzonden: woensdag 13 november 2019 11:20
Aan: [redacted]
CC: [redacted]
Onderwerp: FW: 4.5 AWB buiten behandeling stellen

Hoi [redacted]

Heb jij voor ons het BOB naar aanleiding van de uitspraak van de RvS?

Groetjes,
[redacted]

Van: [redacted]
Verzonden: woensdag 13 november 2019 09:55
Aan: [redacted]
Onderwerp: Re: 4.5 AWB buiten behandeling stellen

Ja, M is [redacted] Ik snap ook niet hoe de afdeling bij die M komt .

Verzonden vanaf mijn Samsung-apparaat

-------- Oorspronkelijk bericht --------
Van: "[redacted]
Datum: 13-11-19 09:46 (GMT+01:00)
Aan: "[redacted]"
Onderwerp: 4.5 AWB buiten behandeling stellen

Hoi [redacted]

Kun jij achter het BOB komen van 13 juni 2018?
Is M. Kramer "[redacted]
Zo ja, dan kunnen we het haar vragen

Groetjes.
[redacted]

ECLI:NL:RVS:2019:3629

Uitspraak delen

InstantieRaad van State Datum uitspraak30-10-2019 Datum publicatie30-10-2019 Zaaknummer201901306/1/A3
RechtsgebiedenBestuursrecht
Bijzondere kenmerkenHoger beroep
Inhoudsindicatie

Bij besluit van 3 november 2017 heeft de burgemeester de aanvraag van [appellante] buiten behandeling gesteld.
VindplaatsenRechtspraak.nl
Verrijkte uitspraak

Uitspraak
201901306/1/A3.

Datum uitspraak: 30 oktober 2019

AFDELING

BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak op het hoger beroep van:

[appellante], gevestigd te [plaats],

tegen de uitspraak van de rechtbank Amsterdam van 13 februari 2019 in zaak nr. 18/4506 in het geding tussen:

[appellante]

en

de burgemeester van Amsterdam.

Procesverloop

Bij besluit van 3 november 2017 heeft de burgemeester de aanvraag van [appellante] buiten behandeling gesteld.

Bij besluit van 13 juni 2018 heeft de burgemeester het door [appellante] daartegen gemaakte bezwaar gegrond verklaard en het besluit van 3 november 2017 herroepen en de aanvraag opnieuw buiten behandeling gesteld.

Bij uitspraak van 13 februari 2019 heeft de rechtbank het door [appellante] daartegen ingestelde beroep niet-ontvankelijk verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft [appellante] hoger beroep ingesteld.

De burgemeester heeft een schriftelijke uiteenzetting gegeven.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 27 augustus 2019, waar [appellante], vertegenwoordigd door [gemachtigde], bijgestaan door mr. G.L.M. Teeuwen, advocaat te Amsterdam, en de burgemeester, vertegenwoordigd door **mr. M. Kramer**, zijn verschenen.

De enkelvoudige kamer van de Afdeling heeft de zaak verwezen naar een meervoudige kamer.

Met toestemming van partijen is een nadere behandeling van de zaak ter zitting achterwege gebleven.

Overwegingen

Inleiding

1. [appellante] heeft een aanvraag ingediend voor een exploitatievergunning met terras en een Drank- en Horecawetvergunning voor [café] te Amsterdam. Bij brief van 18 augustus 2017 heeft de burgemeester haar geïnformeerd dat noodzakelijke gegevens ontbreken en haar verzocht de gevraagde gegevens en documenten alsnog op te sturen. Bij email van 22 augustus 2017 heeft [appellante] hierop gereageerd. Op 8 september 2017 heeft de burgemeester wederom verzocht om de aanvraag aan te vullen. [appellante] heeft op 21 september 2017 aanvullende gegevens ingediend. Omdat de financiële onderbouwing van de onderneming nog steeds onduidelijk was, heeft de burgemeester op 2 en 17 oktober 2017 [appellante] nogmaals verzocht de aanvraag aan te vullen. [appellante] heeft op 5 en 20 oktober 2017 aanvullende gegevens ingediend.

Besluitvorming

2. Bij het besluit van 3 november 2017 heeft de burgemeester de aanvraag op grond van artikel 4:5 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) buiten behandeling gesteld omdat de aanvraag niet compleet is bevonden. Volgens de burgemeester is nog steeds niet duidelijk hoe de onderneming gefinancierd zal worden.

3. Bij het besluit van 13 juni 2018 heeft de burgemeester het bezwaar van [appellante] gegrond verklaard en het besluit van 3 november 2017 herroepen. Daaraan is ten grondslag gelegd dat de aanvraag niet op grond van artikel 4:5 van de Awb buiten behandeling kon worden gesteld. [appellante] heeft immers telkens binnen de termijn de gevraagde stukken aangeleverd. Dat die stukken weer nieuwe vragen opriepen over de wijze van financiering van de onderneming is een inhoudelijke beoordeling. Er had dan ook een inhoudelijk oordeel gegeven moeten worden. De burgemeester heeft niettemin vervolgens opnieuw de aanvraag buiten behandeling gesteld. Ditmaal omdat de huurovereenkomst voor de beoogde locatie reeds was beëindigd en op de locatie inmiddels een ander horecabedrijf was gevestigd. Daarmee is volgens de burgemeester het belang van een inhoudelijk oordeel over de aanvraag komen te vervallen en is [appellante] niet meer als belanghebbende te beschouwen.

Aangevallen uitspraak

4. De rechtbank heeft het beroep niet-ontvankelijk verklaard wegens het ontbreken van procesbelang. Zij heeft hiertoe overwogen dat door het gegrond verklaren van het bezwaar van [appellante] en het herroepen van het besluit van 3 november 2017 door de burgemeester, de onrechtmatigheid van dat besluit vast is komen te staan. Hiermee ligt de gang naar de civiele rechter open voor [appellante]. [appellante] heeft dan ook geen belang meer bij haar beroep tegen het besluit van 13 juni 2018. Zij kan door een uitspraak van de bestuursrechter niet in een betere positie raken. Wat betreft het betoog van [appellante] dat zij wil weten of de exploitatievergunning verleend had moeten worden, heeft de rechtbank overwogen dat deze vraag niet voorligt en de eventuele causaliteit tussen de door [appellante] gestelde schade en het niet verlenen van de exploitatievergunning aan de orde dient te komen in de schadeprocedure bij de civiele rechter dan wel in een zelfstandig schadebesluit.

Hoger beroep

5. [appellante] betoogt dat de rechtbank haar beroep ten onrechte niet-ontvankelijk heeft verklaard. Zij voert hiertoe aan dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat zij met haar beroep heeft beoogd uitsluitsel te krijgen over de vraag of de exploitatievergunning verleend had moeten worden. [appellante] heeft met haar beroep echter willen bereiken dat het besluit van 13 juni 2018 vernietigd zou worden zodat de burgemeester een inhoudelijke beslissing op haar aanvraag zou moeten nemen. Antwoord op de vraag of de exploitatievergunning had moeten worden verleend is volgens [appellante] van cruciaal belang voor het verkrijgen van schadevergoeding. Bovendien kan die vraag volgens haar alleen worden beantwoord op basis van de aanvraag die ten grondslag ligt aan deze procedure.

5.1. Zoals de rechtbank heeft overwogen heeft de burgemeester ter zitting verduidelijkt dat [appellante] belang had bij de beoordeling van haar bezwaar vanwege een eventuele vordering tot schadevergoeding bij de civiele rechter. Daarom heeft de burgemeester afgezien van het niet-ontvankelijk verklaren van het bezwaar, hoewel aan [appellante] geen vergunning meer kon worden verleend omdat zij [café] niet meer kon exploiteren. De burgemeester heeft bij het besluit van 13 juni 2018 het bezwaar gegrond verklaard en het besluit van 3 november 2017 herroepen. De rechtbank heeft terecht overwogen dat de onrechtmatigheid van het herroepen besluit vaststaat. De burgemeester had echter niet mogen volstaan met een herroeping van zijn besluit van 3 november 2017. Nu [appellante] reeds in bezwaar te kennen heeft gegeven schade te hebben geleden als gevolg van dat besluit heeft zij belang bij een oordeel van de burgemeester over haar aanvraag. Dat betekent dat de burgemeester had moeten beoordelen of aan [appellante] een exploitatievergunning zou zijn verleend als inhoudelijk op de aanvraag zou zijn beslist. De rechtbank heeft dit ten onrechte niet onderkend en het beroep derhalve ten onrechte niet-ontvankelijk verklaard.

Het betoog slaagt.

6. Het hoger beroep is gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het beroep gegrond verklaren en het besluit van 13 juni 2018 vernietigen, voor zover de burgemeester heeft nagelaten te beoordelen of aan [appellante] een exploitatievergunning zou zijn verleend als inhoudelijk op de aanvraag zou zijn beslist. De burgemeester dient in zoverre een nieuw besluit te nemen met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen.

7. Met het oog op een efficiënte afdoening van het geschil ziet de Afdeling tevens aanleiding om met toepassing van artikel 8:113, tweede lid, van de Awb te bepalen dat tegen het nieuwe besluit slechts bij haar beroep kan worden ingesteld.

8. De burgemeester dient op na te melden wijze tot vergoeding van de proceskosten te worden veroordeeld.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State:

I. verklaart het hoger beroep gegrond;

II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank Amsterdam van 13 februari 2019 in zaak nr. 18/4506;

III. vernietigt het besluit van de burgemeester van Amsterdam van 13 juni 2018, kenmerk Z17-36526, voor zover de burgemeester heeft nagelaten te beoordelen of aan [appellante] een vergunning zou zijn verleend indien het onrechtmatige besluit van 3 november 2017, kenmerk Z-17-36526 niet zou zijn genomen;

IV. bepaalt dat tegen het nieuw te nemen besluit slechts bij de Afdeling beroep kan worden ingesteld;

V. veroordeelt de burgemeester van Amsterdam tot vergoeding van bij [appellante] in verband met de behandeling van het beroep en het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 2.048,00 (zegge: tweeduizend achtenveertig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;

VI. gelast dat de burgemeester van Amsterdam aan [appellante] het door haar betaalde griffierecht ten bedrage van € 857,00 (zegge: achthonderdzevenenvijftig euro) voor de behandeling van het beroep en het hoger beroep vergoedt.

Aldus vastgesteld door mr. C.H.M. van Altena, voorzitter, en

mr. J.E.M. Polak en mr. E.J. Daalder, leden, in tegenwoordigheid van mr. A.J. Veenboer, griffier.

w.g. Van Altena w.g. Veenboer

voorzitter griffier

Uitgesproken in het openbaar op 30 oktober 2019

730